

{ אז נדברו }

פרשת האזינו תשפ"ה | גליון מס': 665 | לסדר: "תחל שנה וברכותיה"

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

תהא שנת פ-תאום ה-אדון יבא אל היכלו...

יש הרבה מאוד אנשים שצריכים לנסח לעצמם את התפילה מחדש... לאורך כל השנה האחרונה היו הרבה מאיתנו שכבר תכננו את התפילות לימים הנוראים... אוי רבש"ע... איזה שנה נוראית הייתה לנו... אוי רבש"ע מה גזרת עלינו בשנה שעברה... אבל ההתפתחויות הכ"כ רבות ומהירות שהיו בשבועות האחרונים ובעיקר בימים האחרונים... פתאום שינה את כל המפה של השנה!! פתאום מתגלה שבשנה זו לא רק דם ישראל נשפך כמים... אלא גם ה-כי יום נקם בלבי... ? ! מתברר שהשנה גאולי הייתה גם היא שנה זו!!!

על זה נאמר 'כל שנה שרשה בתחילתה מתעשרת בסופה'!!!

מה שבטוח: עד לפני כמה חודשים... כשהסתכלתי אחורה וניסיתי לסכם את התחושות של השנה... אמרתי לעצמי... אוי... איזה שנה קשה זו הייתה!! אבל בעקבות ההתפתחויות הכ"כ מהירות של הכמה חודשים האחרונים... נדמה לי שההגדרה השתנתה... אם נרצה במבט כוללני לסכם את התחושות של השנה... ניתן לומר שהמכנה המשותף והחוט השני שמאפיין את כל סוגי התחושות שעברנו בשנה האחרונה... ההגדרה היותר מדויקת היא:

למדנו להיות ערוכים להפתעות!!!

בשנה הזו התרגלנו והתלמדנו ללכת לישון בלילה... ולהתעורר עם הפתעות!!!

כמובן לטוב ולמוטב... בשמחת תורה באופן הכי פתאומי שיכול להיות חילתה לנו הפתעה מזועזעה ומדממת!!! ומכאן ואילך כל הזמן הפתעות... כל כמה ימים הפתעה אחרת...

עכשיו: שלא תבין: ההפתעות לא היו תמיד שמימיות בהכרח!!! בחלקם הגדול הם היו גם ביצועים מהשטח... כל מיני תהליכים סודיים שרוחשים מתחת לפני השטח ופתאום זה יוצא החוצה... בקיצור: התרגלנו ללכת לישון בלילה ולקום בבוקר, ולשמעו שהיה פה בלילה מתקפת כטבמ"ם... יום אחד אתה הולך ברחוב... פתאום אתה שומע שחיסלו את זה... מחר חיסלו את זה... אתה מתעורר באיזה בוקר ואתה שומע שיש 300 שיגורים פתאומיים... מה יש? הרגו להם עוד איזה מיישה... בקיצור: מצד אחד אנחנו כבר חיים שנה שלימה בתוך שגרת מלחמה, ומצד שני: כל הזמן יש הפתעות ואתה כל הזמן יודע שהעסק רוחש מתחת לפני השטח ואתה לא יודע איפה זה הולך לקפוץ לך...

אז זהו!!! שכבר שנים אומרים לנו שפתאום יבא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים... פתאום... באמצע יום שגרת... לפתע תבא הגאולה!! ותכל'ס, עם כל הרצון הטוב לחיות את זה ולהפנים שזה יכול לקרות באותו רגע... אבל עדיין המציאות תמיד חזקה מהכל!! והשגרה הקבועה עושה את שלה... וקשה לך ביום יום להישאר מהקבעון ולהבין שמהו פה רוחש מתחת לפני השטח... אז זהו!!! שבשנה האחרונה עברנו טירונות בנושא הזה... השנה כבר לא קשה לי לדמיין שאני קם בבוקר ואני שומע שהמשיח פה!!! בית המקדש כבר מופיע באש מהשמים!! והמשיח כעת כורז לכל המאושפזים שיצאו תיכף ומיד מהבית חולים כי... כי זהו... מכאן ואילך 'אז ידלג כאיל פיסח ותרון לשון אילם... כי נשכחו הצרות הראשונות, וששתי בעמי... ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה...' אני כבר יותר ערוך לכאלו הפתעות!!! במשך השנה האחרונה למדתי שאתה הולך לישון בלילה על תנוחה אחת... ומתעורר בתנוחה אחרת... אז הההלוו!!! בא ניקח את ההפתעות ה'טכניות' שאירעו בשנה האחרונה ע"י בשר ודם וניקח את זה הלאה... השנה ההפתעות עוד היו מסורות לידיים של בשר ודם!!! כעת בא נתקדם הלאה... בא נתחיל להפנים שאוטוט... לא ברור מתי... אבל בפתע פתאום יתחילו להגיע הפתעות אבל שמימיות!!! כן... בדיוק כמו שמתאר ר' יו"ט הערליך ב'אוצרות יהודים'. פתאום יצוצו לנו כל מיני הפתעות... אבל לא מסוג של שביעי באוקטובר או מתקפות מנע וחיסולים למיניהם... אלא הפתעות מסוג של 'כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות', קח בחשבון שבאופן פתאומי ה' ישים את 'דובר צה"ל בפינה ויזיז את כל 'כוחותנו' מהזירה... ופורה דרכתי לבד!!! והאותות והמופתים שהיו במצרים יהיו צחוק ילדים לעומת היד החזקה והזרוע הנטויה שהקב"ה להראות לנו בעינינו... האם זה מה שיקרה בשנה הקרובה? אני לא יודע!!! אבל אני לכה"פ הרבה יותר ערוך לזה נפשית...

כן... לא תאמין!!! יום יבא וכבר לא נצטרך לעבוד קשה בשביל לשנן לעצמנו שוב ושוב שה' הוא הנותן לך כח לעשות חיל ולא לחשוב שיכחי ועוצם ידי!! קח בחשבון שיום אחד הקב"ה יזיז את כולם לפינה ויקח את כל הבמה וכבר לא ילמדו איש את רעהו את ה', כי כולם ידעו אותי מקטנם ועד גדולם!! אנחנו מצד אחד מחכים ומשתוקקים לרגע הגדול הזה... אבל מצד שני: ברגע שיגיע אותו רגע... המשמעות היא שהסתיים משחק המחבואים!! לי כבר לא יהיה צ'אנס למצא את הקב"ה ולנצח אותו... הנה מצאתי אותך ראשון... ולכן!!! לא נותר לנו אלא להזדרז ולנצל עוד יום שהן אתה 'קל מסתתר'!! עוד יום שיש לי הזדמנות להמליך את ה' בבחירה שלי ולהקדים את ה'... בימים אלו יש מאבק איתנים בין אברהם אבינו לדוד המלך... דוד כבר רוצה לגאול ואברהם אבינו מתחנן... אנא... תן צ'אנס לעוד ילך אחד שלי... שימצא את ה' רגע לפני שה' יוצא מהמחבא!!! רגע לפני הפתאום יבא אל היכלו... לנו לא נותר אלא לשמוח ממה נפשך!! מצד אחד לחכות ליום הגילוי הגדול... ועל כל יום נוסף שזה עדיין לא קורה להסתער על ההזדמנות הזו שיום אחד עוד נתגעגע אליה... מה שבטוח: השנה זה נהיה קרוב מתמיד!!! קרוב ללב מתמיד... מי יודע... אולי כבר בבוקר הקרוב... אולי בחמש בצהריים... אבל ה'... בין כך ובין כך אני איתך... תהא שנת פתאום האדון...

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (סעיף 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

נקודה למחשבה מול אחינו התועים בימים אלו...

השנה האחרונה הייתה שנה מוזרה מאוד!! כמובן מהזווית הכללית בתור ציבור החרדים לדבר ה'... ההגדרה הכי קולעת שמצאתי היא שניתן לומר שבשנה האחרונה הרגשתי מה שמכחישי הקורונה הרגישו בשנה של הקורונה... **מה אני מתכוין?** בשנת התש"פ/פ"א התפרצה ונמשכה מגיפת הקורונה. כל מי שהיה ב'פרשה' של הקורונה, עבר שנה מאוד קשה ומטורטרת... כי הקורונה הייתה דומיננטית... סגרים, מסכות, הנחיות, והמתחים, והבידודים, מנייני המרפסות, מוסדות סגורים וכו' וכו'... עכשיו!! במקביל!! גם למכחישי הקורונה, הייתה שנה קשה... כי נכון שכל רשימת התלאות שמניתי עכשיו... את כל זה לא היה להם... אבל הם היו כל הזמן בלחץ מהרשויות, מהפקחים, מהגבאים ששיגעו אותם עם המסכות... עם המלשינים וההיסטריים וכו'... עכשיו: בינינו... האם אפשר להשוות לרגע את ההטרדות שעברו מכחישי הקורונה לבין התלאות והטרלול הבלתי נגמר שאנחנו עברנו בקורונה??

לא קרב זה אל זה כל הלילה!! כי כמה שהיה קשה להם מול הרשויות אבל זה לא מתקרב לאנשים שנחנקו שנה שלימה עם מסיכות, ונרקבו בבידודים מתמשכים ובהיסטריה שעוד רגע כולנו מתים...

אז על אותו משקל!! זה פחות או יותר היחס בין החרדים לחילונים בשנה האחרונה... החילוני הקלאסי או כל מי שהיה מחובר לרשת, עבר שנה מאוד מאוד קשה!! זה לחיות 24 שעות את המלחמה. זה להיחשף לתיעודים מזוועים שלא יוצאים מהראש... זה להיות מחובר און ליינ לכל תרחישי האימה ולכל אלו שדואגים לזרוע בהלה ופניאקה... זה להיחשף לכל אובדן... לכל איום... ללוות כל כטב"ם מהרגע שהוא יצא עד שהוא הגיע... בקיצור: רק לדמיין את כמויות הדם והדמעות והשכול והפיח והאבק שריפה שחוהו כי מי שחי ברשת חווה בשנה האחרונה...

זה היה מנת חלקו של החילוני או החרדי המודרני בשנה האחרונה...

עכשיו: גם לנו - החרדים השמורים - גם לנו הייתה שנה קשה!

מה היה קשה לנו?? שניסו להכריח אותנו בכח להתגייס לצבא!! היו אנשים שמאוד הפריע להם השלווה שלנו בשנה האחרונה!! ואני מבין אותם... כי גם אני בקורונה, פוצץ אותי לראות את חבר שלי מסתובב לו חפשי נקי ומנוטרל מכל תסריט האימה שאני חי בו... עצם ההופעה שלו התפרשה אצלי כאילו הוא מוציא לי לישון... והיום כשאני רואה את החילוני עומד וטוען את אותה טענה למה רק אנחנו סובלים... למה רק לנו יש דאגות... תסבלו גם אתם... אני מבין את הכאב שבזה!! גם אני חוויתי משהו דומה!!! אבל מה לעשות שאנחנו נאלצים לעמוד על נפשנו ולהסביר לחילונים שזה לא אישי!!! אנחנו לא מתגייסים - לא בגלל שאנחנו מחפשים חיים קלים... אלא בגלל שע"פ היהדות אנחנו גדורים ושמורים מכל חשיפה לא מבוקרת... אז אולי גם לנו הייתה שנה קשה בגלל שניסו בכח להכניס אותנו לעניין... אבל עדיין!! זה כככלום לעומת מה שעמך בית ישראל סבלו בשנה האחרונה...

וזו תחושה מאוד מוזרה!! כי כלל ישראל סבל השנה סבל גדול מאוד... ואילו אנחנו לא הרגשנו ככה!!! השתדלנו קצת להשתתף... אמרנו תהילים... השתדלנו להתחזק... אבל לא היינו

שרים במראות... בזוועות... במחזות וממילא פחות בכאב והסבל הרב שהיה...

ותכליס: מה זה נוגע כעת לעניינינו בערב ראש השנה??

שכאן מתעוררת תופעה מביכה ומוזרה... כי עמך בית ישראל בימים אלו מתעוררים!! חוזרים בתשובה!!! הם זועקים מקירות ליבם לאביהם שבשמים... הם מבינים שמשהו נורא קרה בשנה האחרונה והם זועקים בייא בייא... שבט יהודה בדוחק ובצער הישאג אריה ביער...

ואילו אנחנו ? ? ? אנחנו יחסית די רדומים!!!

מה לעשות... זו עובדה!!! (וכאן שוב חשוב להדגיש: זה לא באשמתנו!!! אני יודע בוודאות שמספיק לי תיעוד וסרטון של חמש דקות בודדות, מי-ים של חשיפה שהחילוני לא גמר לצפות ב-136 ימים האחרונים... ואני מתרסק ונהיה שבור לב ומגיע לראש השנה מפורק לגמרי בתפילה ותחנונים... אני לא צריך יותר מחמש דקות כאלו!!! ולמה אני לא נחשף? כי אני לא רוצה?? לא! כי ה' לא רוצה!! ורק בגלל שה' לא רוצה, אני לא נחשפתי...

ואם בגלל זה הייתה לי שנה יותר רגועה, אז אני לא רואה צורך להתנצל!!!)

אבל!!! ס"ו"ס בשכל אני כן מבין שכלל ישראל עבר שנה מאוד קשה!!!

ואדרבה... דווקא בגלל שאנחנו שמורים... ודווקא בגלל שלאורך ההתנהלות שלנו אנחנו מוכיחים שניתן לדרוש מעצמנו יותר... אז גם בנקודה הזו אני יכול לדרוש מעצמי כעת לקראת יום הדין... להבין שס"ו"ס הייתה לעם ישראל שנה קשה מאוד ו... ולהיכנס לזה... להתאחד עם הזעקה האדירה של האומה היהודית כולה ולזעוק: אנא ה' הושיעה נא... תבין: הכותל המערבי בימים אלו מפוצץ ביהודים פשוטים שזועקים סליחות... ואין לנו ברירה... הפעם אנחנו צריכים להתחמם מהם!!!

כלומר: בדרך כלל, לקראת הימים הנוראים, כשהיהודי הפשוט רוצה להתעורר בתשובה... הוא יודע שהכתובת היא אצלנו... הוא מגיע אלינו... אנחנו מקור ההשראה ואצלנו הוא חווה את האווירה המרוממת של הימים הקדושים והוא נשאב לזה ומתרומם מזה... **ואילו השנה?? מבחינה מסוימת**

אני מרגיש תחושה הפוכה... אני יחסית רגוע... עכ"פ לא יותר מכל שנה... ואילו היהודי הרחוק והפשוט הוא מטולטל ומזועזע וצועק גוואלד... פחדים הם מכל צרות ממחורפיהם ולוחציהם... פנה אדון בעצבון רוח צפה בשברון לב... המשפטים הכי מרטיטים שאתה מכיר בסליחות, היום כל מסורתי מבין אותם וזה צועק לו מתוך הלב... והוא... אולי הוא יצליח לעורר אותי... הוא יזכיר לי שההללו... אנחנו צריכים המון המון רחמי שמים!!! מי אמר?? אתה שואל מי אמר... מה... לא ראית ברשת?? לא!!! לא ראיתי... אבל עכשיו אני רואה אותך צועק... ואני מפנים שכנראה הייתה שנה מאוד כואבת...

ואם כבר דברנו על אחינו מהצד השני של המתרס!!! זה אולי ההזדמנות לשנן את אחד מהחיזוקים שצריך להוציא מהשנה הזו... **להשאיר כמה מדפים פנויים בלב שלנו כדי לזכור את אחינו האבודים!!!** לזכור שיש בניים של הקב"ה... שה' אוהב אותם ומעיו הימו עליהם ומחכה להם כסא בשולחן שבת לעתיד לבא... ובתור עבד ה' גם לי אמור להיות משהו בלב עליהם... לפחות כמו שהגוי שונא אותם, אני אמור לאהוב...

ולדעת שגם אם לא זכינו להשיב אותם לאביהם שבשמים... לפחות נייצג אותם מתוך בית המדרש... שלפחות נזכור שאנחנו פה גם בשבילם!!

לא נעים... אבל באותו מוצאי שמחת תורה... כשמעתי את הטבח הנורא... ברוב תמימותי... במקום להיות מזועזע ושוועות... הייתי עוסק במשהו אחר לגמרי... לראשונה בחיי נחשפתי באיזה מחוזות רחוקים האחים שלנו היו שרויים בשעה שאנחנו רקדנו סביב ספר התורה... מרוב צמצום לא העליתי בדעתי שבשעה שאני מחבק ספר תורה...

באותה שעה זרוק לו הבן של ה' אי שם בהפקרות מוחלטת או בסתם ארוחת בוקר שגרתי בקיבוץ בניתוק טוטאלי מכל זיק רוחנית... הייתי כ"כ המום מעצם הגילוי הזה... שפתאום תפסתי את עצמי ואמרתי: לו הייתי יודע!!! לו הייתי יודע שבשעה שאני מחזיק את הספר תורה... הבן האבוד של ה' נמצא כ"כ רחוק... אם הייתי מודע לזה הייתי נותן עוד כמה נשיקות לספר תורה... הייתי מקדיש עוד כמה נשיקות מיוחדות בשבילם!! אבא שבשמים... את הנשיקה הזו אני מקדיש בשביל עוד אחד מהבנים שלך שברגעים אלו הוא כ"כ רחוק. אבל הוא בן שלך... ואני פה בשבילו בין הייתר!! אני מייצג את הניצוץ האלוקי החבוי בו...

ובהזדמנות זו... מעניין לעניין באותו עניין... קצת רקע עמוק ופנימי על החזית החדשה שנפתחה בצפון... ובכן: יש מדרש מרתק ומפליא שמסופר שם שלפני שר' יוחנן היה נכנס לבית המדרש למסור שיעור... היו שני תלמידים שהתפקיד שלהם היה להיות 'הרב המקדים' וככה לאסוף את התלמידים... (כלומר: שער' יוחנן גייע כולם כבר יהיו) ובאותו שבוע היה תורו של ר' לוי, והוא נעמד וחדש: שיונה הנביא היה משבט זבולון (והוא הוכיח את זה מפסוק בנביא יהושע) ר' יוחנן שכנראה כבר הגיע לשיעור והספיק לשמוע, חלק עליו ואמר: לא!!! יונה הנביא משבט אשר...

ר' לוי ראה שר' יוחנן לא מסכים איתו והוא המתין בסבלנות לשבוע הבא. בשבוע הבא הגיע התור של התלמיד השני - ר' יהודה בר נחמן, ניגש ר' לוי לר' יהודה וביקש ממנו באופן חד פעמי שיוותר לו... אני רוצה השבוע לדרוש במקומך בשבת זו... ר' יהודה הסכים, ור' לוי שוב נעמד ודרש ואמר: רבותי: ר' יוחנן לא הסכים איתי בשבוע שעבר!!! אני טענתי שיונה הנביא משבט זבולון ור' יוחנן טען שיונה משבט אשר... אז אכן כן... יפה אמר... אבל זה לא סתירה... ולמה?? **אבי משל זבולון ואמו מאשר**, זה הפשט בפסוק 'יורכתו על צידון... שלידתו מצידון... מסיים המדרש ואומר: שהתלמידים מאוד מאוד התרגשו מהפשרה שר' לוי הציע!!! שיונה הנביא מצד אחד גם משבט אשר וגם משבט זבולון... ומרוב שהם התרגשו הם החליטו שמהיום ר' לוי הוא הדורש היחיד!! וזהו!! מאותו יום ר' לוי היה 'הרב המקדים' במשך עשרים ושנים שנים!! עד כאן המדרש... וזה כמובן מדרש פלא... מה קרה? מה פשר ההתרגשות הגדולה? מה זה כ"כ משנה לנו האם יונה הנביא משבט אשר או נפתלי?? למה הנושא הזה כ"כ לא סובל דיחוי? מה קרה??

ושמעתי ביאור על דרך הפנימיות... התשובה היא כך:

יונה הנביא הוא לא סתם בן אדם... יונה הנביא כבר מאז שהוא ילד הוא 'ערך יצוגי'!!! (עוד הרבה לפני שהוא עלה ונתעלה וזכה להשגת הנבואה...) מה יש?? הסיפור התחיל מזה שאליהו הנביא קינא קנאת ה' על זה שישראל עבדו ע"ז... ואליהו נשבע שלא יהיה טל ומטר והוא נטל מה' את המפתח של גשמים... ואז היה רעב במשך שלוש שנים... וה' ריחם על עמו ישראל ורצה לתת מטר על פני האדמה... אבל מה לעשות... אליהו ממשיך בקנאת ה' ולא מוכן לשחרר את המפתח של גשמים!! כמו שחז"ל אומרים: אליהו תבע כבוד הרב ולא כבוד התלמיד... ואם התלמיד חוטא בע"ז ולא מאמין (-בעונש דהשמו לם פן יפתה... ועצר את השמים) יקוב הדין את הרה, שישראל ימותו ברעב העיקר שכבוד שמים לא יפגם!!!

אבל אבא שבשמים זה אבא... וה' נחוש לרחם על בניו גם כשהם חוטאים מה עשה הקב"ה?? המית את בן האישה הצרפית!! ואז אליהו היה זקוק למפתח של תחיית המתים, והקב"ה לא הסכים

ברוך אתה ה' הרוצה ב-(עשרת ימי) תשובה

הייתי השבוע אצל הספר... אמרתי לו בהומור: שהפעם אני מגודל במיוחד ואני רוצה לדעת האם אני צריך לשלם כפול?? אבל הוא ענה לי ב'שיא הרצינות': לא משנה לי כמה אתה מגודל!! בשבילי זו אותה עבודה!!! אם אתה מבקש להסתפר אוטו סטראדא על מספר 2 או 3... זה לא משנה לי... בין אם אתה כה"ג שמסתפר כל שבוע ובין אם אתה נזיר... גם אם יהיה לך קוקו... לא משנה לי כמה השיער שלך **התרחק** מהראש... אני תמיד צמוד לראש שלך במספר 2 או לא!!

וכאן!!! הספר המשיך והסביר לי: אתה יודע מי משלם כפול?? מי שרוצה להשאיר!! להשאיר שיער... זה שמצד אחד רוצה שאני אספר אותו... אבל מצד שני הוא רוצה פה להשאיר פוני... או להשאיר איזה דירוג... זה כבר עבודה!! אבל אם אתה רוצה 'לכסח' את כל השיער על אותו מספר...?? מה איכפת לי כמה השערות התארכו!!

אין לי עסק עם השערות שלך... **יש לי עסק עם הראש שלך!!!** זו הייתה בשבילי תובנה מאוד מאוד חזקה...

מגיעים כעת עשרת ימי תשובה... וצריך לחזור בתשובה... וכעת מתעוררת מחשבה... אוי... כמה מלא עבירות יש לי... איזה עבירות גדולות יש לי... אז זהו שלא!! הנביא מעודד אותנו ואומר: 'אם תשוב ישראל אלי תשוב!! מה פירושה??

יהודי יהודי: אם אתה רוצה לשוב בתשובה... אלי תשוב!! תתעסק איתי!! אין לך עסק עם העבירות... יש לך עסק איתי!! וממילא... זה לא משנה כמה העבירות הם גדולות וארוכות... לך יש עסק איתי!! אתה בסה"כ צריך לשוב אלי!! זה בדיוק כמו הספר שטען לי: אותי לא מעניין כמה השערות שלך ארוכות... כי לי יש עסק עם הראש שלך!! אני כעת עם מספר 2 צמוד לראש... זה בדיוק העניין של תשובה... אל תסתבך עם העבירות... יש לך עסק איתי!! תשוב אלי!! תצמד אלי!! ברגע שזו המשימה מה זה כבר משנה כמה התרחקת... רק מה?? מתי זה מתחיל להיות בעיה?? כשיהודי חוזר בתשובה חלקית!! הוא רוצה שהספר ייריד לו את ה'קליפות' אבל הוא רוצה להישאר עם חלק מהם... אוהו... פה מתחיל הדרמה... פה מתחיל ספרן של בינוניים... פה מתחילה התעשייה וההבדל בין ה'סלון' של אפריים ל'יצאת צדיק' של שמעון הספר... כשיהודי רוצה לשוב לה' אבל עם ברקסים!! פה זה מתחיל להיות מסובך... אמנם זה גם אפשרי אבל זה כבר מחירון אחר... זה כבר בינוניים תלויים ועומדים...

אבל אם החלטת שאתה הולך על זה... אם החלטת שאתה רוצה לעשות סוף לריחוק מה'... על זה נאמר: 'כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיו ובלבבך לעשותו'!!! כן... התורה אומרת על מצוות התשובה 'כי קרוב אליך הדבר מאוד'

ומישהו באמת שאל אותי: איך אפשר לעשות הכללות בתשובה? הרי לכל אחד יש את ה'תיק הרפואי' האישי שלו בתשובה... וממילא זה משתנה מאחד לשני... כלשון השע"ת: 'כי יש אשמה עד לשמים גדולה ויש רעה חולה כנגד כמה חטאים גדולים שקולה', אז איך התורה ככה מכלילה ואומרת כמה שזה קל??

אז הנה התשובה: מי שמסר את **השערות!!!** מאוד מאוד משנה עד כמה הם ארוכות... אבל מי שמספר את הראש... זה לא משנה הגודל של השערות... הראש אותו ראש וקדימה קרחת... על אותו משקל: כשהתורה מדברת על מצוות התשובה... זה לשוב לה'... לחזור אליו!! כאן זה כבר לא משנה מה גודל החטא... אבא שבשמים הוא אותו אבא... וכשאתה שב בתשובה אני שב אליו!! ושם!!! אצלו יתברך, שלום שלום לרחוק ולקרוב... התשובה היא שלימה וה' מקבל אותה כאישים וניחוחים... רק מה? סו"ס החטאים לא כ"כ מרר עוזבים אותי... סו"ס התרגלתי... סו"ס שנית בזה... וכאן מתחיל ההבדל בקושי... בין עבירות קלות או חמורות... מחכה לי פה כבת דרך!!! אף אחד לא אמר שלא, אבל ביחס לתשובה?? ביחס לאבא שבשמים?? אני צח ונקי!! אני אצלו... אלי תשוב... אני מסופר בדיוק כמו הצדיק הגדול ביותר, ומהמקום הטהור והזך הזה כעת מחכה לי עבודה אישית וכברת דרך ובידיים שלובות עם ה' אבוא להיטהר וה' לבטח יסייע בעדי... ברוך אתה ה' הרוצה ב-(עשרת ימי) תשובה.

ומזהיר אותנו: בני בכורי ישראל!! תזהר לך... היהודי הכלומניק הזה... העובד ע"ז הזה... הוא הבן הבכור שלי... וחסססר לך אם תעשה לו משהו... ויונה הנביא נבחר להיוולד שם!!! בצידון!! לייצג את ה-**בני בכורי ישראל** מול צידון **הבן הבכור** של עבד העבדים כנען!! וכשאלהיו הנביא מקנא קנאת ה' ולא תובע כבוד התלמיד... ה' שולח אותו לשם... שם בצידון מחכה לך ה'יונה' שלי!! והוא נבחר לשמש לי כקלף מיקוח שאיתו אני אוציא ממך בבא העת את מפתח הגשמים כדי להחיות את בני... נכון שאלהיו מקנא קנאת ה' ותובע כבוד הרב!! אבל שם בצידון, מול הבכור של כנען, שם יש מישהו שיתבע כבוד התלמיד!! הוא מייצג את בני בכורי ישראל, את הבן יקר לי אפרים שעשה ממני אבא ואני אוהב אותו ללא תנאים!! בין עושים תשובה ובין אינם עושים תשובה אני מרחם עליהם וגואלם... זה יונה הנביא!! וכל שבט זבולון נקרא על שם הערך היהודי הזה... שבין כך ובין כך קרויים אנו בנים...

עכ"פ מה שבטוח: בימים אלו שהחזית עברה והתמקמה בצפון... אי שם בכל המרחב של צידון... עיר מולדתו של יונה הנביא... והתורה מייחסת את כל צידון ליונה הנביא... ובדיוק בעיתוי הזה של הימים הנוראים שבדיוק במנחה של יו"כ אנו נזכיר את זכותו של יונה הנביא כי אז זה מתעוררים הרחמים בתוקפם ועיצומו של יום מכפר בין לשבים ובין לשאינם שבים... זו ההזדמנות גם בהקשר של ימים אלו להתעורר ולהעתיך ברחמים על בני בכורי ישראל! על נקודת היהודי!! על האחים האבודים שלנו... על אותם יהודים הכי רחוקים שנכשלים בכל העבירות שבתורה... וכעת בצידון עיר הבכורה של כנען... שם צף ועולה הרחמים האינסופיים של אבינו שבשמים לבני בכורי ישראל... אותם רחמים שהתגלו בשעתו בצידון במיתתו והחייאתו של הילד יונה... הם הם הרחמים של ה' שכעת פועל ועושה לנו ניסים ונפלאות באותה אדמת בני חם...

לא נותר לנו אלא להתאחד עם רצונו יתברך... וגם אנחנו נישא על לבבנו את אחינו התועים ולהיות בשבילים... הם זקוקים לזכויות שלנו... הם זקוקים שנפרוש עליהם חסות גם ללא פידבק מצידם... כמו שאבא שבשמים אוהב אותם ללא תנאים... גם אנחנו צריכים להתמסר אליהם גם אם אין להם הכרה בנו... אמנם בייחסים של אחד מול אחד אנחנו מוכרחים ליצור מחיצה הרמטית בינינו לבניהם!! הם בגדר כי תראה חמור שונא!! אין לנו רשות להתקרב עליהם ואנחנו מוכרחים גם טקטית להתנהל מולם בקרירות כשונאים... אבל בתוך בית המדרש המבוזר!! שם לחשוב עליהם... לזכור שהם הבנים של ה'... להיות שם בשבילם, להעתיך עליהם ברחמים מתוך ידיעה שלבו של אבינו שבשמים עליהם... ואנחנו אוהבים את מי שה' אוהב... איכפת לנו ממי שהמו מעיו של ה' אליו... ונתפלל מעומק לב שמהרה מהרה ישיב ה' לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם. כמובן שאנחנו מחויבים בראש ובראשונה לכבוד הרב!! ולכן אנחנו מצווים לשנא אותם כלפי חוץ... למחות במעשים הקלוקלים שלהם ולהתרחק מהם כמטחוי קשת... אבל אחרי שתבענו כבוד הרב... במקביל לזכור שיש גם מקום לכבוד התלמיד!! סו"ס זה בנים של ה'... נתפלל עליהם... נייצג אותם... נלמד גם בשבילם... אפילו שהם לא מכירים בנו... זו הבנה שאבא שבשמים מצפה מהבן הבוגר שלו שבינן...

לשחרר לו' עד שאלהיו 'שיחרר' את מפתח הגשמים, ורק כשאלהיו החזיר את המפתח של גשמים, אז ה' נתן לו מפתח שאיפשר לו להחיות את הילד...

והילד הזה- המת החי הזה הוא לא פחות ולא יותר **יונה הנביא!!!**

מה יוצא לנו מזה??? שיונה הנביא!! הוא הילד **ששילם במחיר חייו לטובת כלל ישראל!!!** זה ילד ש'מת'--- בשביל **החיות** את כלל ישראל...

ומכאן ואילך מה הפלא שיונה הנביא בכל הווייתו וחיותו הוא מסירות נפש גמורה למען כלל ישראל... יונה הנביא הוא הקונטרה ההפוכה של אליהו הנביא!! אם אליהו תבע כבוד הרב **ולא** כבוד התלמיד, אז חז"ל ממשיכים ואומרים: שיונה הנביא **תובע כבוד התלמיד ולא** כבוד הרב!! יונה הנביא מוכן אפילו לברוח מה' ולו כדי למנוע קטגוריה על כלל ישראל... בקיצור: יונה הנביא מייצג סוג של ערך בעבודת ה' שצריך אותו בעיקר בשביל מצבי חירום!!! סו"ס אבא שבשמים מרחם על בניו וחפץ בהם בכל מחיר... בין כך ובין כך קרויים אנו בנים... וישנם צדיקים מסוימים, שלרוב הנאמנות שלהם בה' הם לא נרתעים מלהיכנס אפילו לחיכון מול בורא עולם לטובת הבנים שלו... זה הימור גריש ומסוכן!!

כי בתור יהודי, אין שום היתר להמעיט בכבוד ה' בשביל בניו של ה'... ולכן ברגע שיונה הנביא עושה את זה... הוא מוכן לשלם מחיר!! והוא עומד מאחורי המחיר הזה... כי הוא יודע שבסוף בסוף ה' רוצה את הבנים שלו ויהי מה... אל תשכח שכל חיותו ה'שניה' לקוחה מאהבת ה' ללא תנאים לעם ישראל... (אצל משה רבינו זה גם מתבטא ב-אם אין מחני נא מספרך... משה רבינו הוא השילוב הממצע של אליהו ויונה ביחד, שהוא תובע גם כבוד הרב וגם כבוד התלמיד... הוא גם מעניש את ישראל וגם אח"כ אעלה על ה' ואכפרה בעד חטאתכם...) יונה הנביא, הוא מייצג את הצד הקיצוני ביותר!!! מרוב שהוא תובע כבוד התלמיד הוא בורח מהרב... **זה היה פרץ ההתרגשות אצל התלמידים!!!** כי היחוס של יונה הנביא זה לא עוד איזה 'פריט' ברשומות של משרד הפנים... אלא מאי?? מתברר שכל שבט זבולון נקרא על שם הופעתו של יונה הנביא!! העיר צידון כולה נזקפת ומסופחת לחלת זבולון רק בגלל איש אחד בודד שאמא שלו הגיעה מצידון...

(אגב: אחת המבוכות הנפוצות ביותר בסוגיית נחלות השבטים היא התמיהה: למה כתוב בתורה שזבולון ירכנו **עצ צידון** בו בזמן שיש פסוקים מפורשים שצידון שייכת לשבט אשר?? וזו התשובה, שבגלל יונה בן אמייתי שאמו מגיעה מצידון, לכן צידון נזקפת לזבולון...)

זה מה שהרעיש את התלמידים!!! כי העיר צידון כידוע מייצגת את **הבן הבכור של כנען!!** (וכנען ילד את צידון בכורו ואת חת...) ומי נשלח לעמוד מולו??

יונה הנביא שבכל הווייתו הוא מייצג... את מי? את **כה אמר ה': בני בכורי ישראל!!!** אל תשכח שבני בכורי ישראל נאמר לפרעה... מתי?? בשעה שישראל היו שקועים במ"ט שערי טומאה... והללו עובדי ע"ז והללו עובדי ע"ז... ושם!!! בשפל המדרגה של עם ישראל שעל זה נאמר 'ותושלכי לארץ בגועל נפשך...' שם!!! שם אבינו אב הרחמן פונה לפרעה בתוקף הרחמים והחמלה

